

ת"פ 2410/07 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים נגד ד ז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2410/07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ' ז

פ"ל 7343-01-11 מדינת ישראל נ' ז

ת"פ 34990-10-10 מדינת ישראל נ' ז

ת"פ 2465/07 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ' ז(עציר)

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

ד ז

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב האישום בתיק העיקרי ת"פ 2410/07, ביום 24.6.2008, בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). בהמשך, לאחר מספר דחיות לשם בחינת צרף תיקים, צירף הנאשם תיק זה לת"פ 2465/07, שם הורשע לאחר ניהול הוכחות, ביום 5.2.2009, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק, וזוכה מעבירת תקיפה.

בהמשך, התקבלו תסקירים בעניינו של הנאשם, אך הנאשם חדל מלהגיע לבית המשפט, ניתק קשר עם בא כוחו, וההליכים הותלו. לאחר איתור הנאשם, חודשו ההליכים אך הותלו שוב, לאחר שחדל מלהתייצב לדיוניו.

לאחר שהנאשם אותר שוב, התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית לגביו.

בהמשך, צירף הנאשם את ת"פ 34990-10-10 במסגרתו הורשע בעבירות החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973, והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק. כמו כן צירף שני תיקי תעבורה: ת"פ 7343-01-11 ותיק דו"ח 3932-03-11, בהם הורשע בביצוע העבירות הבאות: שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה; נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי; ושתי עבירות של נהיגה ללא רשיון תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

בנוסף, התקבלו מספר תסקירים נוספים של שרות המבחן.

2. על פי עובדות כתב האישום בת"פ 2410/07, ביום 19.7.2019 החזיק הנאשם במכנסיו סכין, וטען כי הוא מחזיק בה להגנה עצמית.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 2465/07, ביום 24.11.05 איים הנאשם על קטינה כבת 16, בכך שאמר לה שישחט אותה, זאת על רקע בסכסוך בין משפחת הנאשם לקטינה, שהיתה אחותה של חברתו.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 34990-10-10, ביום 10.6.10, החזיק הנאשם בסם מסוג קנבוס במשקל

עמוד 1

של כ-4 גרם, לצריכה עצמית, ומשהבחין בשוטרים - השליך את הסמים.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 7343-01-11, בתאריכים 11.10.10 ו-15.11.10 נתפס הנאשם נוהג ברכב, שעה שהיה פסול מלנהוג בהוראת בית משפט. באותן הנסיבות, נהג הנאשם ללא ביטוח חובה תקף וללא רשיון נהיגה תקף.

על פי עובדות דו"ח 3932-03-11, ביום 8.10.10, נהג הנאשם ברכב ללא רשיון נהיגה בתוקף.

3. כמפורט לעיל, בשל ההתנהלות החריגה של הנאשם, התקבלו תסקירי שרות מבחן בנקודות זמן שונות, תוך הפוגות ממושכות, לאורך כחמש שנים. הנאשם, רווק בן 36, גדל במערכת משפחתית קשה, וסבל מקשיי למידה וקשיים חברתיים. בבגרותו, החל הנאשם לצרוך סמים, תחילה מסוג קנבוס, ומאוחר יותר אף קוקאין. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם הנוטה להגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני. על סמך אבחונים שנערכו לו, ציין שירות המבחן כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות בעלת קווים אנטי סוציאליים, וכן מקשיים רגשיים והתמכרותיים. נוכח אמון מסויים שגילה הנאשם כלפי שירות המבחן, ונכונות לשיתוף פעולה, ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות, לאורך חודשים רבים, לקבל טיפול מתאים ולהשתלב בהליך שיקומי. במהלך כשנתיים, ידע ההליך הטיפולי עליות וירידות, תוך ניתוק קשר עם שירות המבחן, שימוש בסמים והחמרה במצב הנפשי, לצד חידוש הקשר, והגעה לפגישות. שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לטיפול בתחלואה כפולה במכון הירושלמי. הנאשם השתלב בטיפול זה, אך שיתוף הפעולה מצידו היה חלקי בלבד, עד לניתוק הקשר. בנסיבות אלה, העריך שירות המבחן כי הנאשם יתקשה להתמיד בהליך שיקומי ממושך, ולפיכך נמנע מהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה ציינה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את עברו הפלילי והתעבורתי, ולאחר שהתחשבה בנסיבותיו - עתרה להפעלת המאסר המותנה בן עשרה חודשים, להטלת מאסר קצר במצטבר, זאת בשל עבירות התעבורה בהן הורשע, וכן לפסילת רשיון. המאשימה הדגישה בטיעוניה את עבירות האיומים שביצע הנאשם כנגד כב' השופטת זיסקינד, ובהמשך - כנגד כב' הנשיאה דותן, עובדה בגינה עבר התיק למותב זה.

באת כוח הנאשם, טענה שהמאסר המותנה הוטל בשנת 2004, ואילו המקרה בגינו יופעל מאסר זה הינו משנת 2005. בנוסף, יתר העבירות אותן צרף הנאשם הינן עבירות ישנות. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם מבקש לחיות חיים תקינים, עושה מאמצים רבים לשם כך, וכיום עובד במסעדה. בהתחשב בבעיות הנפשיות מהן הנאשם סובל, הפעלת מאסר מותנה כה ישן וממושך איננה מידתית. לפיכך, עתרה לביטול הרשעת הנאשם בגין עבירת האיומים, על מנת שלא להפעיל את המאסר המותנה.

בדיון ביום 19.10.2014, טען הנאשם כי מאסר בחיים העברייניים. אף אימו של הנאשם, ביקשה לתת לו הזדמנות.

מתחם הענישה

5. מדובר במספר אירועים ובסוגים שונים של עבירות, ולפיכך יש לקבוע מתחמי ענישה לכל אירוע ואירוע.

ת"פ 2465/07

המאיים על אדם אחר, פוגע בזכותו לבטחון אישי. במקרה זה, נקט הנאשם באיומים קשים כנגד קטינה, עובדה שיש לראות בה נסיבה לחומרה. לאחר ששקלתי את האמור לעיל וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה בגין אירוע זה, נע בין מאסר מותנה ועד מאסר למשך שישה חודשים.

ת"פ 2410/07

תופעת הסכינאות מסכנת את שלום הציבור ובטחונו, ומכאן ניכרת מגמת ההחמרה בענישה לגביה. באופן דומה, קבע אף המחוקק עבירה זו כעבירה מסוג פשע. בנסיבות המקרה הנדון, נשא הנאשם סכין במכנסיו, וטען כי הוא מחזיק בה לצורך הגנה עצמית. מדובר בנסיבות המצויות ברף נמוך של ביצוע העבירה.

לאחר שבחנתי את האמור לעיל וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לצד של"צ, ועד מאסר למשך מספר חודשים.

ת"פ 34990-10-10

עבירות הסמים הינן בעלות השלכות נרחבות, כאשר המשתמש בסם פוגע לא פעם הן בעצמו והן בסביבתו הקרובה. בנסיבות מקרה זה, החזיק הנאשם בסם שאינו מהסמים הקשים, בכמות קטנה, לצריכתו העצמית. בנוסף, הכשיל הנאשם את השוטרים במילוי תפקידם, בכך שהשליך את הסם. מדובר בנסיבות המצויות ברף נמוך של ביצוע העבירות.

לאחר שבחנתי את האמור לעיל וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים.

ת"פ 7343-01-11

עבירות התעבורה אותן ביצע הנאשם, הינן בעלות פוטנציאל פגיעה בכל המשתמשים בדרך, הזכאים להגנה על בטחונם, ושלמות גופם. הנאשם נהג ברכב שעה שהוא פסול מלהחזיק ברשיון נהיגה, ובנסיבות אלה אף ללא ביטוח. מדובר בשתי הזדמנויות שונות, לאחר שרשיונו נפסל ע"י שתי ערכאות שיפוטיות שונות.

בדומה, יש לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם בגין דו"ח התעבורה בו הורשע.

לאחר שבחנתי את האמור לעיל וכן את הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין הטלת מאסר מותנה לצד של"צ ועד מאסר למשך שישה חודשים, וכן פסילת רשיון נהיגה בפועל, לתקופה שבין שנה לשלוש שנים.

העונש המתאים

6. הנאשם בן 36, החל את דרכו הפלילית בבית המשפט לנוער. לאורך שנים, ביצע הנאשם בעיקר עבירות אלימות רבות, לצד עבירות רכוש, וריצה מספר מאסרים בפועל. כמפורט בתסקיר שרות המבחן, הנאשם בעל קווי אישיות אנטי סוציאליים, נוטה להגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני, ובעל רקע התמכרות לסמים. הנאשם נמצא חסר כוחות להליך שיקומי, על אף נסיון ממושך לשלבו בהליך שכזה לאורך למעלה משנתיים.

לצד הרשעותיו הרבות של הנאשם, עומד כנגדו מאסר מותנה, אותו ביקשה באת כוחו שלא להפעיל. הנמקות

טיעון זה, אינן יכולות לעמוד: לגבי חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה בת"פ 2465/07, מדובר בתיק אשר הוגש כשנה וחצי לאחר ביצוע העבירה, והסתיים בהרשעת הנאשם בחלק מהעבירות שיוחסו לו, לאחר ניהול הוכחות, לאחר פחות משנתיים מעת הגשת כתב האישום (5.2.2009). את חלוף הזמן מאז ועד היום, יש לזקוף אך ורק לחובת הנאשם, וכן להענות בית המשפט לבקשות הנאשם לרתום אותו להליך טיפולי: תחילה, עקבה כב' הנשיאה דותן אחר הקשר של הנאשם עם שרות המבחן, זאת על אף קשיים שהערים הנאשם, דוגמת ניתוק הקשר עם שרות המבחן ואי הגעה לדיונים. בהמשך, הותלו ההליכים בשל העלמות הנאשם, ולאחר שחודשו - התבקשה חוות דעת פסיכיאטרית על ידי ההגנה. הנאשם שוב ניתק קשר, לא התייצב לבדיקה ולדיון בבית המשפט, וההליכים כנגדו שוב הותלו. לאחר חידוש ההליכים, התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית, אשר תפורט בהמשך, אך התיק הועבר למותב זה, זאת לאחר שהנאשם איים באוזני באת כוחו כי יהרוג את כב' הנשיאה דותן. בעקבות איומים אלה, נדון הנאשם לתשעה חודשי מאסר. תחילה, במהלך שני דיונים, סירב הנאשם לצאת מתאו בכלא לשם המשך הדיון לפני מותב זה. בהמשך, נדחה הדיון לצורך בחינת הסנגוריה האם לתקוף את חוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה בתיק. לבסוף, במשך למעלה משנתיים, נידחו הדיונים שוב ושוב, על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טפולי ושיקומי. יש להדגיש, כי בית המשפט איפשר לנאשם הזדמנויות חוזרות ונישנות, על אף חוסר שיתוף פעולה, ניתוק קשר עם שרות המבחן ואף שימוש בסמים, וככל ששרות המבחן ראה פתח של תקווה להליך טפולי - נעתר בית המשפט לבקשתו לדחיית הדיון. בסופו של יום, אף שרות המבחן הגיע לידי מסקנה כי הנאשם אינו מסוגל להיעזר בו לאורך זמן, ונמנע מהמלצה טיפולית.

האמור לעיל פורט בהרחבה, כבסיס לכך שהנאשם אינו יכול להיאחז בחלוף הזמן, לכל טענה וודאי שלא להארכת המאסר המותנה. נתוני האישום של הנאשם, למרבה הצער הכרוך בכך, הינם אותם נתונים שהביאו אותו לאיים בעשרה מקרים שונים בעבר, בגינם הורשע, לרבות שני מקרים של איומים כלפי שופטים. הנאשם סובל מתנאים מורכבים של יכולת קוגניטיבית נמוכה, שימוש בסמים, והפרעה נפשית מסוימת.

אשר להפרעה הנפשית ממנה סובל הנאשם, ששימשה כאחת מהנמקות באת כוחו לאי הפעלת המאסר המותנה - אין בחוות הדעת שהתקבלה לבסס טיעון זה. מחוות הדעת שניתנה על ידי סגן הפסיכיאטר המחוזי, עולה שהנאשם אינו מאובחן כסובל ממחלת נפש או ממצבים פסיכויטיים, אלא מהפרעת אישיות עם קווים אנטי סוציאליים אימפולסיביים. לא ניתן למצוא בחוות דעת זו, מצב המתקרב לגבול האחריות הפלילית.

יש להדגיש, כי ההתייחסות האמורה לעיל לטענות באת כוח הנאשם, הינה למעלה מהצורך, ועל מנת להעמיד דברים על דיוקם, שכן אף לו היו מתקיימים התנאים התאורטיים להם טענה - לא נמצא בסיס משפטי לתנאים אלה, כמספקים לחידוש מאסר מותנה. באופן דומה, משך מאסר מותנה שהוטל, אינו מהווה בסיס להארכתו או לחידושו, שכן המותב הנוכחי אינו משמש כערכאת ערעור על גזר דין אשר הוטל על ידי מותב קודם.

בנסיבות אלה, אני דוחה את עתירת באת כוח הנאשם לבטל את הרשעתו בת"פ 2465/07, על מנת שלא להפעיל את המאסר המותנה כנגדו.

7. לצד כל האמור לעיל, יש להתייחס במידת העונש שיוטל על הנאשם, לכוחותיו הדלים, להפרעת האישיות ממנה סובל, וכן לעתירת המאשימה להטיל עליו מאסר בחופף למאסר המותנה, זאת בגין תיקו שאינם תיקי התעבורה. בנוסף, אתחשב בניסיונותיו של הנאשם לקיים קשר טפולי מסוים, ואף להשתלב בעבודה מסודרת, וכן בהודאתו בתיקים אותם צירף. נתונים אלה ישמשו במידת החפיפה בעונש המאסר שיוטל על הנאשם, ולצד זאת אין בהם להקל במשך פסילת רישיון הנהיגה.

נוכח כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם עונשים אשר יתחשבו בכל התיקים בהם הורשע במסגרת הליך

זה, ולפיכך אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך שמונה חודשים.
- ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה, שמשכו עשרה חודשים, אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 4426/03 (שלום י-ם). המאסרים יופעלו בחופף זה לזה, כך שהנאשם ירצה בסך הכל עשרה חודשי מאסר בפועל. הצדדים יגישו הודעה מוסכמת לגבי ניכוי ימי מעצר, זאת בתוך 14 יום מהיום.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת סמים מסוג כלשהו או עבירה של החזקת סכין או עבירת אלימות מסוג כלשהו, לרבות איומים.
- ד. אני פוסל את הנאשם להחזיק ברשיון נהיגה למשך 24 חודשים משחרורו.
- ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק רשיון נהיגה למשך שנה, זאת על תנאי שלא יעבור עבירת סמים או עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה, במשך שנתיים משחרורו.
- ו. ניתן בזאת צו להשמדת הסמים והסכין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ו, 01 נובמבר 2015, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד רועי קרדי, הנאשם וב"כ עו"ד שני פוגודה.